

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 14.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790525792.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Jeg er født i Nærheden af Ribe, hvor min Fader eiede en større Landeiendom. Min Moder døde i min tidlige Barndom, og da min Fader kort efter solgte sin Gaard, for at købe den, han endnu eier paa Fyens Østkyst, kom jeg i Huset hos min Tante, som boede i Ribe. Der forblev jeg da til jeg skulde over, for at tage mine Examina i Kjøbenhavn. - Jeg var som Barn meget svagelig, og deeltog sjeldent i mine Kammeraters Lege; jeg sad hellere hjemme og læste. Dette syntes min Fader ikke synderlig godt om; thi han, som er en jevn Landmand, forstaaer ikke at vurdere Videnskaberne. Dog, da han saa sjeldent kom til Byen, havde jeg i den Henseende min Frihed Denne Hang til Læsning bevirkede, at min Aand hurtigt udvikledes, saa jeg i æsthetisk Dannelse stod langt over mine Jevnaldrende, hvoraf Følgen igjen blev, at jeg i de sidste Aar omgikkedes dem endnu mindre end som Barn. Det samme eensomme Liv gjorde sig ogsaa gjældende, da jeg kom til Kjøbenhavn, hvor den større Lethed i at faae Lecture endnu mere opflammede min Læselyst. Jeg undgik derved de Fristelser, som Hovedstaden i altfor rigelig Mængde opstiller for Provindsbeboerne, og de Udsvævelser, hvori Kammeratskaber i de yngre Studenteraar saa let nedsøler selv den mere Dannede. Min Fritid tilbragte jeg paa mit Studerekammer eller paa eenlige Spadseretoure, men bestandig i Selskab med de første Autoriteter i den skjønne Literatur. Schiller og Bulwer bleve mine Yndlings-Forfattere; jeg beundrede ligemeget den Førstes store Skaberkraft, som den Sidstes dybe Kjendskab til det menneskelige Hjerter. Den moderne nordiske Romanlitteratur havde ogsaa sin Tilløkkelse for mig; jeg fattede det dybt Følte i dens gemytlige Skildring af de huuslige Forhold; men 15 under Indtrykket af denne Læsning opstod det Ønske hos mig at opleve noget Lignende, og jeg besluttede at benytte de Anbefalingsbreve, som jeg havde til forskjellige Familier, for paa denne Maade muligt at opnaae dette. Det lykkedes mig ogsaa. Jeg blev vel modtaget i flere Familier, men især eet Sted, hos Fru St.-Clair, forekom det mig at Omgivelserne bedst harmonerede med de Ideer, som de omtalte Romaner havde vækket i min Sjæl. Da jeg første Gang sad i den hyggelige Dagligstue i en fortrolig Samtale med Fruen, medens hendes attenaarige Datter Emilie var beskæftiget ved det ziirlige Thebord, da ahnede det mig, at nu begyndte mit Hjertes Drama at udvikle sig, og jeg besluttede at nedskrive disse Erindringer, idet jeg erindrede Fru Flygares Ord: »*Ett fölande Hjertas Vågner, Lif og Kamp er en Roman.*«